

Carrer Major

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer Major
Emplaçament En el nucli urbà

Coordenades:

Latitud: 41.396180344498
Longitud: 1.9576107600781
UTM Est (X): 412860
UTM Nord (Y): 4583263

Classificació

Número de fitxa 08068 - 422
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Hi ha nombroses edificacions modernes que han substituït les tradicionals.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Existeixen cases protegides específicament però no el conjunt del carrer.
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial - productiu
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Carrer de Joaquim Mensa](#)

[Casa al c/ Major, 49](#)

[C/ Major, 102](#)

[C/ Major, 134 \(Ca la Nicasia\)](#)

[C/ Major, 151](#)

[Casa al c/ Major, 164](#)

[Casa al c/ Major, 160](#)

[Casa al Carrer Major 50-52](#)

[Rel·lotge de sol de la casa de veïns del carrer Major, 95](#)

Autoria de la fitxa Josep Maria Solias Arís - Kuanum

Data de registre de la dg., 14/07/2024 - 09:44

fitxa:

Descripció

El carrer Major segueix el traçat de l'antiga carretera de Carles III. En aquest lloc és una recta llarga que presenta una direcció general sud-oest, on comença la numeració, cap el nord-est. El carrer abans d'arribar al pont del Torrent Fondo es diu Joaquim Mensa i un cop el travessa ja rep el nom de Major. El carrer acaba al carrer Malvasia, on canvia el nom pel d'avinguda Catalunya.

Es tracta del carrer més llarg i important del poble, ja que ha conformat la vila al llarg dels darrers segles. Conformava un conjunt heterogeni que reflecteix el testimoni arquitectònic i vital de Cervelló. L'evolució de la societat s'ha reflectit en una substitució d'edificacions força notable, però tot i així conserva una bona mostra del patrimoni urbà.

Els principals edificis són:

- Major 6-8-10-14
- Major 9-13-15-17
- Major, 18 - Cal Pau Pi
- Major, 30
- Major 31-37
- Major 36-38-40-44
- Major, 39
- Major, 49
- Major 50-52-56-58-60-62-64-66-68
- Major 41-43-45
- Major 51-53-55-57
- Major 89-91-93-95
- Major 90-94-96-98
- Major 101-102-105-109-111
- Major 106-108-110-114-118-122-126-128
- Major 125
- Major 134-136-138
- Major 141-143
- Major, 146-148
- Major, 151
- Major 156-160-162-164-166
- Major, 157

Les cases més antigues que encara es conserven al carrer Major caldria datar-les en el segle XIX encara que la data del vial és anterior. Aquestes més antigues, en general, es tracta de cases de cos de planta baixa, com la número 141-143, o de planta baixa i pis, més comuns, entre mitgeres, amb façana directament a carrer, sense barri frontal. Les portes relativament amples i amb llinda de volta rebaixada. Les obertures acostumen

a presentar guardapols. En planta baixa a banda de la porta acostuma a haver-hi una finestra i en planta pis, una finestra i un balcó amb brèndoles de ferro forjat. Acostumen a tenir un coronament mitjançant un frontó pla. Exemples típics d'aquesta tipologia podrien ser la 156 i la 157. Una variant pot ser sense frontó amb la teulada vista a dos vessants i el carener paral·lel a façana, com la número 18, el grup del 39 al 45, la 93 o la 136 o perpendicular a façana recordant formalment una masia, sense ser-ho com és el cas de la número 101. Remarcar que el número 45 era el forn del darrera, antiga fàbrica de vidre convertida en habitatges de lloguer. Al seu interior es conserven carros i l'interior hi ha decoracions fetes amb vidre.

Una altra tipologia la qual caldria datar els seus inicis a partir de finals del segle XIX és la que conformen les cases de pisos entre mitgeres. Aquestes poden seguir el model de la casa de cos amb tres plantes, com per exemple la número 125 (probablement una remunta). Més habitualment, però, es tracta de cases de pisos amb disseny de mestre d'obres o, ja, d'arquitecte com pot ser el grup que es troba entre el 106 i el 128. Aquestes edificis tenen alçades màximes de 3 o 4 plantes. L'edifici número 98, ca la Conxita, és de tres plantes, amb dos eixos verticals ben definits i els brancals i llindes fets de pedra (probablement de les pedreres de Cervelló) i un finestró arran de terra per a poder abocar la verema cap el celler. Dins dels habitatges en bloc de pisos destaca el número 68 amb d'estil modernista molt marcat. L'evolució final dels blocs de pisos arriba fins a l'actualitat. En tot cas destacar l'edifici racionalista del número 49 que es troba entre les construccions tradicionals i les actuals.

Una altra tipologia que ha anat desapareixent d'aquesta via és la casa aïllada rodejada de jardí, potser l'exemple més clar sigui la casa de la Vila o Torre Rovira, encara que el jardí ara és una plaça pública. En general, aquestes han anat desapareixent per a donar pas a la construcció de blocs de pisos.

Història

A partir de l'obertura de la carretera de Carles III, Cervelló va anar creixent urbanísticament parlant, al llarg del seu traçat.

Tota aquesta nova riquesa estava també vinculada a la mateixa empenta industrial que, mercès a unes millorades comunicacions, va desenvolupar-se a la centúria anterior i al mateix segle XX, amb l'impuls de les fàbriques que es van instal·lar al municipi. Aquestes condicions van permetre engegar una expansió del creixement urbanístic.

Coincident amb la línia de la mateixa carretera, neix el carrer Major. En aquest carrer, especialment des de finals del segle XIX, s'inicia un procés constructiu de nous habitatges, amb la peculiaritat que molts d'ells encara incorporen elements estructurals als baixos, relacionats amb el món de la pagesia, com ara la pervivència de cups i altres dependències vinculades, per exemple, a la transformació vitivinícola. Altres propietaris instal·len als seus baixos el seu propi negoci, molts dels quals van perdurar fins al segle XXI.

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.Ll. Àrea Metropolitana de Barcelona.

BUEN LINARES, Alexandre de; ROIG I MESTRE, Maria Dolors; VIVAR CANTALLOPS, Josep A. (1998) Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Natural de Cervelló. Cervelló. Document no aprovat. Inèdit.

GRUP DE RECERCA CERVELLÓ (2022) Cervelló desaparegut. El Papiol.: Efadós. Col·lecció: Baix Llobregat.

INVENTARI (n.d.) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Cervelló. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

LLURBA I RIGOL, Josep. (2004) Nocions d'història de Cervelló. Cervelló: Segle Nou.

